

Brev til Karmøy kommune

Vi må si vi reagerer på ditt siste brev. I brevet skriver du at det ikke finnes noen dokumenter utover det Karmøy kommune allerede har oversendt og at du herved avslutter saken. Det synes vi er respektløst overfor oss som kommunens innbyggere, udemokratisk og en overtredelse av lovverket og de etiske retningslinjene som Karmøy kommune er forpliktet på.

Da kommunene ble opprettet som egne administrative enheter i 1837 ble dette gjort for å styrke selvstyret på det lokale plan. Formannskapslovene gav den enkelte innbygger rettigheter overfor den statlige forvaltningen som inntil da hadde vært eneveldig. Kommunene skulle tjene folket og det var ikke folket som skulle tjene kommunen.

Dersom Karmøy kommune nå mener at kommunens saksbehandlere er hevet over de demokratiske spilleregler og lovverket som forplikter kommunen på å være en serviceinstitusjon for befolkningen har vi her ikke bare en lovstridig mening, men vi har også et demokratisk problem. Lovgivningen som gjelder for kommunene er tydelig, kommunene skal være serviceinstitusjoner som skal arbeide til det beste for befolkningen i kommunen. Derfor har også enhver innbygger i Karmøy kommune krav på å få en god og demokratisk behandling av kommunes administrasjon. Det gjelder også i spørsmål om rettigheter på egen eiendom hvor man er uenig med kommunen. Ja, eiendomsretten er forankret i Grunnloven og denne loven danner selve grunnlaget for vårt demokratiske system.

Når Karmøy kommune i denne saken forsøker å stoppe saksbehandlingen ved å statuere at det er Karmøy kommune selv som kan avslutte saken så mener jeg vi her har klare brudd på saksbehandlingsreglene. Det var min mor og jeg som først henvendte oss til Karmøy kommune og vi er dermed av en sådan oppfatning at det er vi, og ikke Karmøy kommune, som kan avslutte saken etter eget forgodtbefinnende. Dersom Karmøy kommune er av en annen oppfatning ber vi om en redegjørelse for hvordan Karmøy kommunes administrasjon anser sin egen rolle i lokalsamfunnet hevet over både juridiske og demokratiske prosesser.

Det er nå 5 år siden vi startet denne prosessen. Gjennom disse årene har vi opplevd at Karmøy kommune har «ansett», «antatt», «påstått», etter eget forgodtbefinnende stilt krav angående min mors eiendom 15/218 på Holmen i Åkrehamn og unnlatt å svare på brev fra oss og vår advokat. Vi ønsker derfor å komme med følgende konklusjoner ut fra det Karmøy kommune har kunnet fremskaffe av dokumentasjon angående diskusjonen rundt kommunens påstand om at kommunen har overtatt veggrunnen og dermed som en følge av dette fått vegrett over eiendommen.

Nå ber vi også Karmøy kommune om å nøye lese gjennom de punkt vi her trekker opp. Tidligere virker det som om kommunen i denne saken ikke ønsker å se hele bildet, men heller plukker ut etter eget forgodtbefinnende det de selv mener er riktig.

Angående vegen:

Det har i dokumentene som vi har fått innsikt i kommet frem følgende:

1. I 1942 fikk Statens Havnevesen rettigheter over eiendom 15/218. Denne rettigheten gikk ut på at Havnevesenet kunne anlegge en 4 meter bred veg på Holmen. Denne vegen skulle eksistere så lenge som moloanlegget på Holmen eksisterer og brukes til transport til Moloanlegget. Rettigheten ble gitt eksklusivt til Havnevesenet og ikke til Karmøy kommune. **Rettigheten ble fornyet da Rogaland fylkeskommune overtok ansvaret for moloanlegget på Holmen. Dette ble igjen fornyet i 2023 da Fylkeskommunen overdro rettigheten tilbake til Kystverket. Det kan derfor sies at det kun er Kystverket som har dokumentert vegrett over eiendom 15/218. Vegen må derfor holdes åpen for ferdsel for Kystverket.**
2. Det ble 03.07.1946 vedtatt i Åkra Herradstyre at vegen på Holmen skulle gruses av Åkra kommune «frem til Knut Knutsens sildesalteri» som ligger på eiendom 15/218. Åkra kommune hadde altså fra 1946 ansvar for vegen **frem til** sildesalteriet og ikke lenger. Frem til betyr at Åkra kommunes ansvarsområde var til tomtegrensen på eiendom 15/218 og ikke over eiendommen.
3. En del grunneiere skulle i 1953 forplikte seg til å avstå grunn til **en planlagt veg** over Holmen. Denne planlagte vegen skulle gå nordvest for den allerede eksisterende veg på Holmen. Kommuneingeniøren skulle stikke ut vegen. **Det har aldri blitt dokumentert at denne vegen ble anlagt.**
4. Konklusjonen i punkt to underbygges også av at kommuneingeniøren i Åkra kommune redegjorde i 1963 for at det kun var 200 meter av vegen fra Holambrunå og utover Holmen som skulle vedlikeholdes av kommunen og var kommunal veg. **Disse 200 meter går frem til min mors eiendomsgrense.**
5. Helge Mikal Bergfjord, min mors avdøde ektemann, kjøpte i 1973 HELE eiendom 15/218.
6. Den 15.08.1974 fikk Karmsund kraftlag (nå Haugaland kraft/Fagne) rettigheter på eiendom 15/218. Disse rettighetene er tinglyst og Fagne eier alle større elektriske installasjoner som de selv har satt opp på eiendommen.
7. Du henviser i ditt brev til at Holmavegen i 1995 hadde gatelys og brannkum. Det siste gatelyset i Holmavegen står der bebyggelsen slutter ved eiendom 15/196. Altså før eiendom 15/218. Over min mors eiendom er det ikke gatebelysning. Det er kun kraftledninger som tilhører Fagne på eiendom 15/218.

8. Karmøy kommune har gjennom de fem, 5, årene som har gått ikke kunnet dokumentere noen form for rettigheter på eiendom 15/218. Dette begrunner vi i det følgende:
- Det finnes ingen dokumenter som beviser at eier av eiendom 15/218 har avstått grunn til Karmøy kommune.
 - Det finnes ingen dokumenter som beviser at eier av eiendom 15/218 har godkjent at Havnevesenets del av Holmavegen skal bli en kommunal veg med veinummer KV66.
 - Det finnes ingen bevis for at Karmøy kommune har tatt initiativet til å få finansiert og bygget den delen av Holmavegen som går over min mors eiendom 15/218. **Vi har konkludert med at det er Havnevesenet som har bygget denne delen av vegen og dermed også er ansvarlige for den.**
 - Det var tidligere ingen eiendommer sør for min mors eiendom som krevde vegforbindelse på Holmen. Holmavegen var og er en blindveg. Den har således ikke tjent som eller tjener som adkomst til boligbebyggelse lenger ute enn eiendom 15/196. Dette kan imidlertid endre seg ettersom eier av naboeiendommen 15/217 m. fl. har kjempet gjennom at naboeiendommen skal stykkes opp og bygges boliger på. **Dersom Karmøy kommune i denne saken kjemper utbyggers sak ser vi meget alvorlig på dette.**
 - Det finnes ingen politisk beslutning som erklærer at den delen av vegen som går over min mors eiendom er kommunalt ansvar.
 - Det er ikke blitt dokumentert at vegen med sin fulle lengde er tatt inn i vegbudsjett fra kommunesammenslåingen og frem til i dag.
 - Det er ikke dokumentert gjennom daterte kommunale kart hvor lenge Karmøy kommune har ansett vegen som kommunal. Man forsøkte seg med et kart man påstod var fra 1964, men som ikke var datert og dermed var ubrukelig som bevis. Til svar får man at Karmøy kommune ikke har andre kart enn dette og ønsker å avslutte saken. Dette mener vi er kritikkverdige.
 - Det finnes ingen dokumenter som viser hvordan og hvorfor Karmøy kommune ønsker å sikre seg rettigheter over eiendom 15/218.
 - Det nye kommunale ledningsnett på Holmen fra 2003 stopper ved tomtegrensen til eiendom 15/851.
 - Da vegretten på Holmen ble diskutert i forbindelse med den tidligere ekspropriasjonssaken mente eier av naboeiendommen at vegrett kunne ordnes gjennom ekspropriasjonssaken som skulle føres mot eier av eiendom 15/218 og flere andre grunneiere.

9. Karmøy kommune har følgende plikter jfr. forvaltningsloven, offentleglova, egne etiske retningslinjer og Grunnloven:
- Karmøy kommune har en forpliktelse på å framskaffe saksdokumenter som er med på å belyse saken mest mulig. Dette begrunnes i Offentleglova paragraf 1 og 3. I tillegg kommer de deler av Forvaltningslova paragraf 11 som omhandler informasjonsplikten til offentlige organer.
 - Paragraf 1 i Offentleglova lyder som følger «*Formålet med lova er å leggje til rette for at offentlig verksemd er open og gjennomsiiktig, for slik å styrkje informasjons- og ytringsfridommen, den demokratiske deltakinga, rettstryggleiken for den enkelte, tilliten til det offentlege og kontrollen frå ålmenta. Lova skal òg leggje til rette for vidarebruk av offentlig informasjon.*»
 - Paragraf 3 i Offentleglova lyder som følger: «*Saksdokument, journalar og liknande register for organet er opne for innsyn dersom ikkje anna følgjer av lov eller forskrift med heimel i lov. Alle kan krevje innsyn i saksdokument, journalar og liknande register til organet hos vedkommande organ.*»
 - De deler av paragraf 11 i Forvaltningslova som omhandler parters informasjonsplikt lyder som følger:
 - «*Forvaltningsorganene har innenfor sitt sakområde en alminnelig veiledningsplikt. Formålet med veiledningen skal være å gi parter og andre interesserte adgang til å vareta sitt tarv i bestemte saker på best mulig måte.*»
 - «*Uavhengig av om sak pågår, plikter forvaltningsorganet innen sitt sakområde å gi veiledning som nevnt i annet ledd til en person som spør om sine rettigheter og plikter i et konkret forhold som har aktuell interesse for ham.*»
 - I Karmøy kommunes etiske retningslinjer står det bla. om redelighet i kommunens arbeid følgende: «**Redelighet betyr at ansatte og folkevalgte opptre åpent, respektfullt, ærlig og rettskaffent i møte med befolkningen.**»

Min mor og jeg konkluderer derfor med følgende:

- Karmøy kommune har i forbindelse med vegen ikke kunnet dokumentere noe som tilsier at de har overtatt veg og veggrunn over eiendom 15/218.
- Havnevesenet/Kystverket har imidlertid vegrettigheter over eiendommen og er dermed ansvarlige for vegen.
- Dersom Karmøy kommune anser dette som uriktig mener min mor at Karmøy kommune jfr. lovverket har en generell dokumenteringsplikt og må finne dokumenter som kan styrke kommunens påstander.
- Dette fordrer min mor skjer uten at Karmøy kommune fremmer et sivilt søksmål som følge av dette brevet. Hun henviser da til Grunnlovens paragraf 100 om ytringsfrihet. Der står det følgende:
«*Ingen kan holdes rettslig ansvarlig for å ha meddelt eller mottatt opplysninger, ideer og budskap med mindre det lar seg forsvare holdt opp imot ytringsfrihetens*

begrunnelse i sannhetssøken, demokrati og individets frie meningsdannelse. Det rettslige ansvar bør være foreskrevet i lov.

Frimodige ytringer om statsstyret og hvilken som helst annen gjenstand er tillatt for enhver. Det kan bare settes klart definerte grenser for denne rett der særlig tungtveiende hensyn gjør det forsvarlig holdt opp imot ytringsfrihetens begrunnelser.

Forhåndssensur og andre forebyggende forholdsregler kan ikke benyttes med mindre det er nødvendig for å beskytte barn og unge mot skadelig påvirkning fra levende bilder. Brevsensur kan ikke settes i verk utenfor anstalter.

Enhver har rett til innsyn i statens og kommunenes dokumenter og til å følge forhandlingene i rettsmøter og folkevalgte organer. Det kan i lov fastsettes begrensninger i denne rett ut fra hensyn til personvern og av andre tungtveiende grunner.

Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for en åpen og opplyst offentlig samtale.»

- Dersom Karmøy kommune igjen truer med et sivilt søksmål på grunn av våre spørsmål om å dokumentere Karmøy kommunes egne påstander anser vi dette som **MAKTMISBRUK** og vil varsle rette myndighet om dette.
- Min mor mener hennes krav til Karmøy kommunes dokumentasjonsplikt bidrar til å oppfylle Grunnlovens bestemmelse om at **«Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for en åpen og opplyst offentlig samtale»** når Karmøy kommune fremsetter påstander om annen manns eiendom.

Mvh.

Hilde Marie Bergfjord

På vegne av Else Kristine Bergfjord

Kopervik 20.12.2023